

[Pia Dahl]

tralt skal styre sundhedsvæsenet i dette land. Men det er ikke ensbetydende med, at vi mener, at de enkelte kommuner og de enkelte sygehuse ikke skal have indflydelse på, hvordan tingene skal tilrettelægges – inden for de givne rammer. Vi ser det faktisk sådan, at man må styre også sygehusvæsenet, ligesom man styrer en virksomhed, men uden at der skal sidde nogle fjerprydede politikere og høste stemmer på de beslutninger, de tager.

Jeg tror ikke, at jeg vil gå nærmere ind i finanslovdebatten vedrørende fru Karen Højte Jensens indlæg, men til gengæld sige tak for SF's pæne måde at modtage ikke alene vort budskab på, men også udtalelserne om amtspolitikernes blødsødenhed og eventuelt manglende evne til at gennemskue de budgetter, de får på bordet.

Jeg vil gerne spørge sundhedsministeren – det er et spørgsmål, der har været rejst her i løbet af dagen – om planlægningen i amterne skal godkendes i Sundhedsministeriet eller Sundhedsstyrelsen. Det er jeg også meget interesseret i at få at vide.

Nu postulerer man, at det akutte beredskab, vi har nævnt i vort dagsordensforslag, kommer til at koste milliarder af kroner. Disse udregninger kunne jeg meget godt tænke mig at få sandsynliggjort, for det beredskab, vi taler om, er ikke ensbetydende med, at vi skal have alverdens specialer repræsenteret ude på det lille lokale sygehus. Tværtimod. Det, jeg også har sagt, er, at vi skal have uddannet så mange læger som muligt med en bred uddannelse og et større all-roundkendskab til, hvad der foregår af banale tilfælde på det enkelte lille sygehus.

Så er jeg også glad for, at hr. Tommy Dinesen fik nævnt problemet med de ældre mennesker. Det er nemlig et stort problem, at vi har mange ældre mennesker, som dybest set trænger til at få lov til at ligge og dø i ro og fred under værdige og menneskelige forhold, og dér er de store hospitalsmiljøer ødelæggende for det enkelte ældre menneske, som ligger der, i og med at de overhovedet ikke får nogen fast tilknytning til personalet på stedet. De møder måske 20 forskellige læger i løbet af den sidste tid, de har tilbage.

Jeg skal til hr. Jørgen Winther sige, at vi er helt enige i den betragtning, hr. Jørgen Winther fremkom med, at der er en sygdom i det overenskomstsystem, som blev vedtaget for nogle år

siden. Når hr. Jørgen Winther og ligeledes fru Karen Højte Jensen hårdnakket holder fast ved, at det er amterne, der skal bestemme disse ting, må jeg altså stille spørgsmålet igen: Hvad skal vi så bruge vores sundhedsminister og vores Sundhedsministerium til, hvis det ikke er for at varetage disse områder?

Jeg skal også til de bemærkninger, der er kommet fra Venstre med hensyn til alle de spørgsmål, der har med finansloven at gøre, henvise til den kommende finanslovdebat.

Fru Kirsten Lee går til stadighed på denne talerstol og ved alting meget bedre end nogen som helst andre i dette land. Det er ved at være, skal jeg gerne indrømme, en lille smule trættende altid at få belærende pegefingre fra fru Kirsten Lee, som jo er børnelæge, men som dog har opholdt sig inden for murene på Hillerød Centralsygehus. Men fordi man er børnelæge, behøver man ikke at vide alt om alt muligt inden for hele sundhedssektoren og tilrettelæggelsen af sygehusplanlægningen i Danmark. Jeg vil gerne understrege igen, også over for fru Kirsten Lee, at det grundlæggende for os er hensynet til patienterne, til de pårørende og til personalet.

Fru Kirsten Lee taler om overordnede politiske beslutninger. Hvad er det da for en gang inkomsekvent hokuspokus, når selv samme fru Kirsten Lee siger, at Folketinget i virkeligheden slet ikke har noget med dette område at gøre? Jeg kan ikke se logikken i det. Det må jeg ærligt indrømme.

Jeg skal sige tusind tak til CD for deres tilslutning til at stemme for vores dagsordensforslag og til Kristeligt Folkeparti udtrykke min glæde over, at man har taget hensyn til netop den menneskelige faktor, der ligger i at ville opretholde de små sygehuse.

Jeg skal naturligvis slutte med at opfordre på det allerinderligste til, at man stemmer for det af Fremskridtspartiet fremsatte dagsordensforslag.

Ingrid Rasmussen (S):

For god ordens skyld vil jeg henvise til, hvad jeg tidligere har sagt. Socialdemokratiet stemmer imod begge dagsordensforslag.

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Fru Pia Dahl stillede mig i sit sidste indlæg et spørgsmål. Det var spørgsmålet om Sundheds-